

~~טורן ליפשיץ איזיק~~

172823

בו רבקה ומנדל

נולד ב- 15.3.1921

התגייס לצה"ל ב- 1948

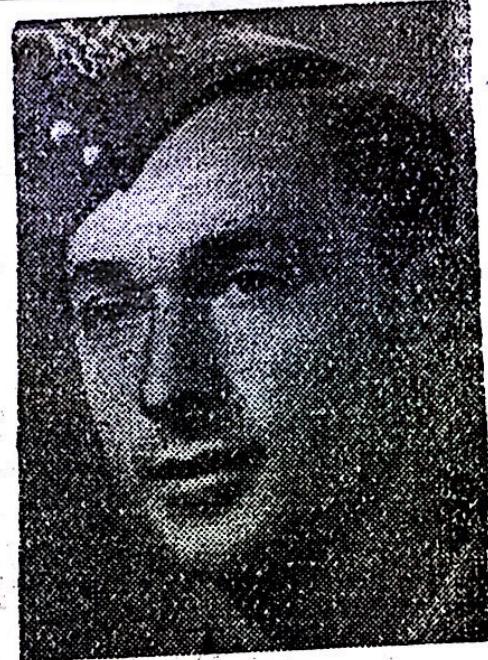
שרת בגדוד "אלוו" (11)

ופל ב- כ"ב ניסן תש"ח 1.5.1948

בתקופה על רמות-נפתלי.

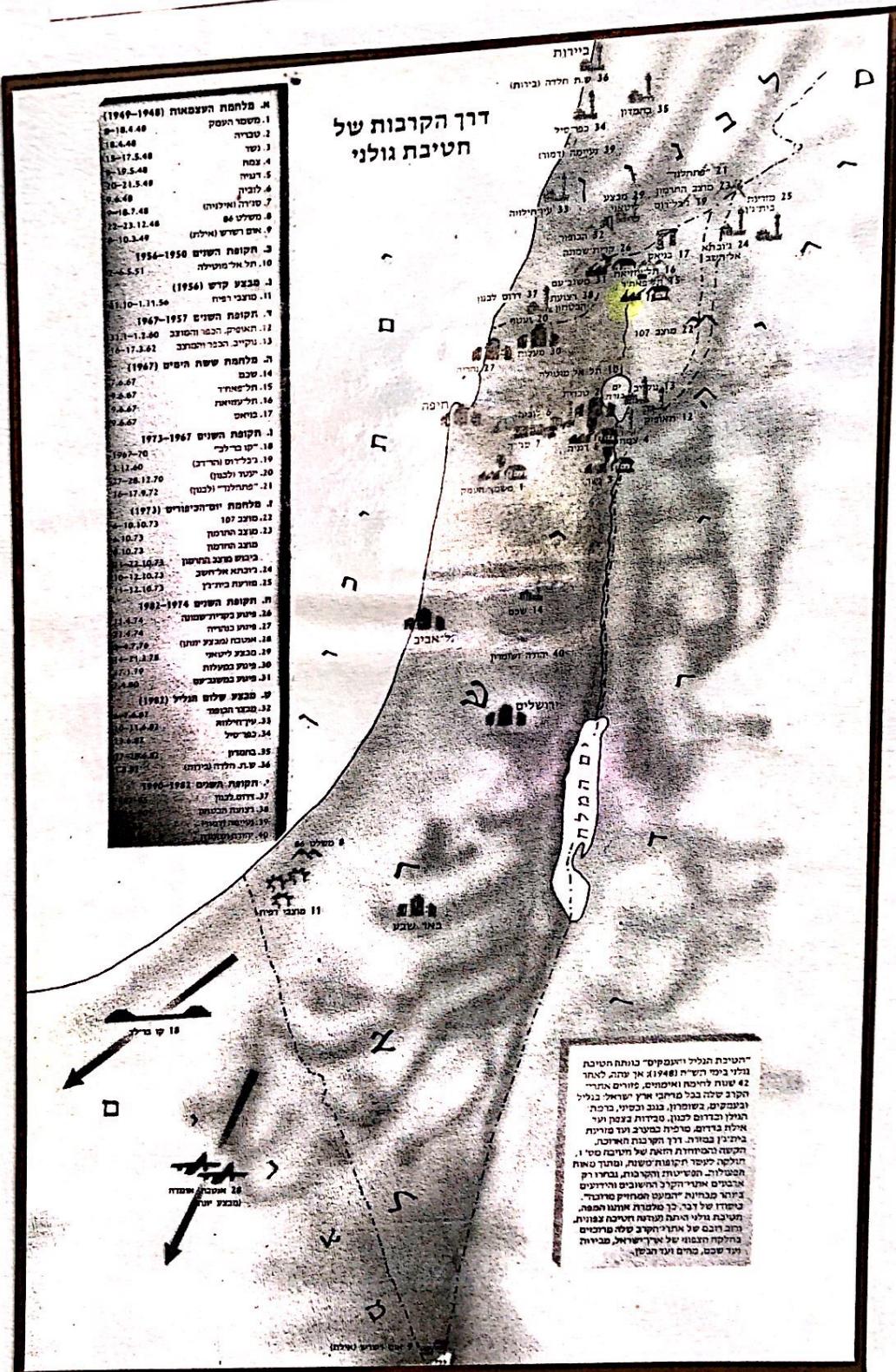
לייפשיץ איזיק

בן מנחם ורבקה-רייל. נולד ב-15 במרץ 1921 בעיירה סטאשוב שבפולין. חונך מילדותו ברוח הציונות ולפניה מלאות לו 16 שנה, ב-31 בדצמבר 1937, עלה ארץ-ישראל "סנונית" ראשונה של משפחתו. בארץ סיים בהצלחה את לימודיו בכפר-הנוצער בנישמן והיה בין העולים לניצנים. למד לאחוזה בהגעה הטרקטור ושאייפתו הייתה להיות עובד-אדמה. לרגל מלחמת-העולם השנייה נערך שם עד מהרה. עם ראשוני המתנדבים לצבא ב-1941 עבר את כל שלבי המתנדב העברי, מן הגזודים ועד לbrigade. בשנת 1945 הגיע לאירופה ומצא שם במחנה-היריכו הגרמני בלנדסברג את אביו ואחיו מאיר ז"ל, אשר אף הוא נפל במלחמה השחרור בקרב על רמות-גנפתלי. הפגישה הייתה מהולה בצער: נודע לו על גורל אמו, אחותו ושלושת אחיו שננספו בידי הנאצים. באותו מחנה הביר גם את חנה, שהיתה אחראית לרعيיתו בחיים, ולאם בתו הייחידה. ביולי 1946 השתחרר מהצבא וכעבור חודש עלה עם ארגון "וינגייט" להתיישבות ברמות-גנפתלי. חבריו ראו בו אדם שקבע לעצמו בבהירות את דרכו בחיים והיוודע למוג באפיו רצינות והומור כאחד.

עם פרוץ מלחמת-השחרור החלו היטורים לפשט על רמות-גנפתלי ולהתקיפה. בין מגני המקום עמד איזיק לאחחת נאף נטול על עצמו מעשה לא-קלה בענייני ההגנה. ב-1 במאי 1948, כ-5 שבועות לאחר שנולדה בתו, עמד בהתקפה כאחראי לעמדה קדמית. לאחר שהצליח להחזיר את אנשיו מעדתו הקדמית, הוסיף לעמוד במערכת על המזודה עד שפגע בו צורר כדורי האויב ונפל. למתרת היום הובא למנוחת-עלומים בבית-הקבורות ברמות-גנפתלי.

מפתח אתרים הקרים של חטיבת גולני

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורחב-פנימ. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואפ' עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראיו לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פלו בקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני כוד היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבואר שכותב נחום גולן בספר "אלין ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמיורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שננתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוحد, וממנה ספגה את ערבייה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכיים שינקה בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי-האדמה ויושביה-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

בדרכ אל היעד

דוד 'העמק' נכנס למלכיה

המצאות כבר הופעלו מנועיהם בשדה-ההטופה של רמת-גנאליה, ובנבי ישע הושמו פגויים ראשונים בתותחים. ב-11 בדוק המריאו המטוסים, והתותחים רעמו בקול, פלוגת ההטיפה פתחה באש מכונת-יריעת, ובו גזמו בבר התקדים הטור המשוריין לאורך החווית, עד חבקר הערבי ווריבליך. כאן גננס' לקרב קצר, כשהפחו עליון באש אנטיטראנסקיות. אבל הקרב גסומים עד מלחמה בבריחת חייהם, אף כי גנרטם איתור קל לטור המשוריין בשל האזרע הפיקו כלי-רכב אחדים, החזיקו גשוח בורות מרובת, ובלוו' המסתימת הופעלו שוב. בקרבת העירה הלבנונית פיטרין, שבו מתחילה קטע הטולן למלטה. נתקל הטור המשוריין משלשה משוריינים לבוגנים וב-4 מבוגנות טשנות חיליות ותחמושת, שהיו בדרך למילפיה, לאחר שנדרשה עורה באלאות ע"י מגני המוקם הערביות. נפתח קרבות קצר, שבו המשטו התפותכו מבוגנות-המשא ושלשת המשוריינים עלו באש יחד עם יושביהם, אש עזה ואורה את הקטע האחרון של הדרך המוליכה למלטה.

באים

רַקְעַ לִקְרָב שֶׁבּוֹ נִפְלֵ אַיִזְיָהּ זַיִל

165

מִבְצָעׁ יִמְתָּחָה

בעצם מטר ההפגנות, בלי לידע אם אפשר יהיה לשופט בשלווה חיבור עם כלassel הוגה. גלילת היה הילדים יואים אל חפרברים והחיצונים, לאוכסן העשים וגידולי פרא בשודות לאכילה. יהודים היו מסתכלים על נשים צעריות, שהיו אונספות קודם את הירק הוות לשם מזון, בחטאוון ומולויים אותן בטנו-ראש, אבל ורצע אילץ אותם לשנות דעתם בענין זה מעכשי חזלו לאלא גם בעשבי בר.

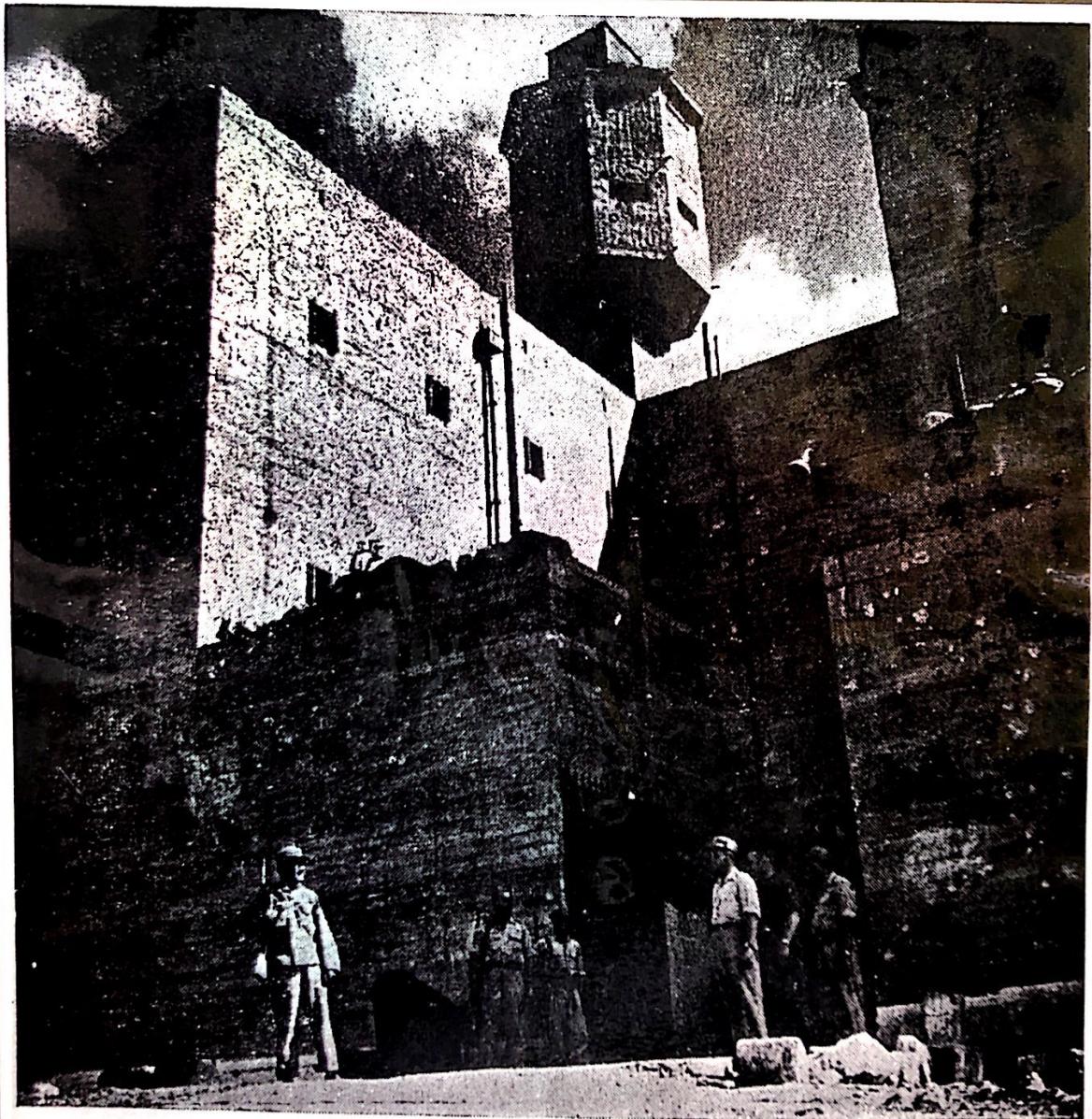
*

ב-28 במאי כבש תגדוד ודרשוון של חטיבת "ימתח" את מלכיה, דנא כאער הפלישת של הלבנוניים. ונתקודה המערבית ביוטר בכו המטען חדש — נבי-יושע, שגעשה מהנה צבא ערב. באותו טולק מן הגליל גורם איז-תבטחוון הדוחדו, שחסם את הדרך בפני הפלישה מהלבנון. היהה זו המעלית ואיאזונה והמקפת בייחור של מבצעי "ימתח", והוא גם המהווה האחרון שהציג לחתפה את ע"י הגוער הארץ-ישראלי של הפלמ"ת. מה שבא אחר כך, אוורי מבצעי "ימתח", שוב היה קניינו של צבא התגנה לישראל כולם.

אנשי הפלמ"ח הוכנעו לתוך כל ייחודת-האבה הסגנון של המבצעים נעשת יונדר מנץק; הציון, כמו החומר האנוני, נעשת יותר דומה באופיו הטכני והבלתי-אישי לאלה של צבא סדייר. על כיבוש מלכיה לא נלחמו בגליל אלא פרטיזנים, מתוך שיטוק-פטולה עם אנשי ההגנה האוורית בכל מקום ומקום. הם סיירו סיורי לילה מסוכנים בשטח האויב; הם פוצצו גשרים, מחסני נשק ואספקה בהכסים של אפטעה ופעולות-בזק בנוסח יונגייט, וכך גם עוררו אצל האויב השערות מוטעות מיסודהן על כוחם המסתורי המשמי ועל צידם. ליד מלכיה ערך שוב הפלמ"ח הצגה מזהירה, שבת הפגנו רוח-הקרב שלו וכשרונותיו המבצעיים כאחד. אור ליום ה-29 במאי ייצאו שתי יחידות-רגלי יהודיות מבטיסן, ובתסות ואפלת הגיעו עד לקרבת מלכיה אלה והו יהודות-ומחץ הנעדות לתקפה העיקרית. בו בזמן ערך טור משוריין את הגבול הלבנוני ליד מנרתת הוא הקיבוץ, השוכן על הגבול בירוחק 10 ק"מ מצפון למילכיה. טור זה התקדם במלעתה הכביש, במקביל אל הגבול הלבנוני.

מגמת פניו של הטור הייתה: דרומה, בכיוון למילפיגת בנבי-יושע וחעםון העתוחים היהודיים. שהצליחו לפני 10 ימים את עמק הירדן, ולוציאם ווינו עכשווי, מרחק 2 ק"מ, בכיוון למלכיה. ברמת נפתלי הוטענו המפעיצים הראשונים של חיל-האוויר הישראלי מטען של פצצות וחיכו לאות הנition להזחלה הפעולה. בעוד אשר פלוגה שנעודה לעירך תמרוני הטעיה, יצאה בלוויה רכב-שריון וחיל רגלים מצד נבי יושע, מכיוון קדש, המכפר השכן למלכיה, והתקדם הטור המשוריין בכביש הלבנוני דרום-המטפסים נשאי.

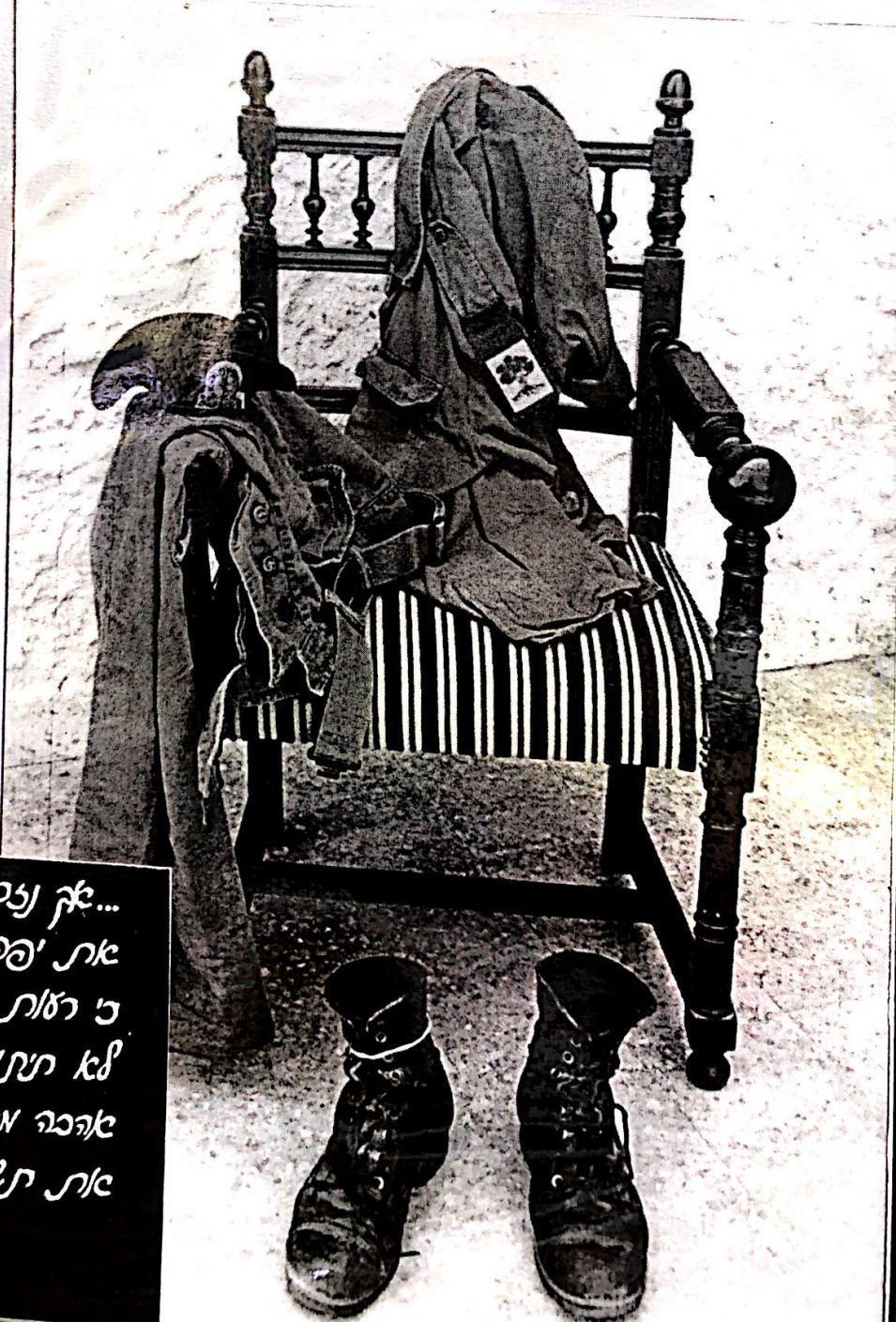
מצודת נבי-יושע מקום הכיבוש

רמ רב נשפרק עד שחטיבת "יפתח" כבשה את מבצר נביי-יושע

ת.ג.צ.ב.ה.
אייזיק ליפשיץ
1912-1948

...וְרַבָּר אֶת כָּלֵם
אֶת יְמֵי הַמְּנוּנִים וְכָלָבָד
כִּי רַחֲתָכָה תְּבִיא, פְּסִימָה
כִּי תַּחֲרֵב אֶת גָּבָל גָּבָל.
וְאֶת אַלְקִינְתָּן כָּתָם
וְאֶת חַרְבָּה כָּתָם גָּבָל.

וְאֶת...

כותבים לזכור

שומן זיכרונו לא יסלח
שומן שיכחה לא תמחוק
שומן אהבה לא תגlijיד עם הזמן.

נִלְהָרֶן, נִלְהָרֶן ?
נִלְהָרֶן f, בֵּאַף נִלְהָרֶן
בְּאַף וְלִפְנֵי קָנָה כְּכָבִים
וְהַמְּרִיכָה כְּחַזְקָה.
אֲלֹהִים סְגָנָה בְּתַחַת
אֲלֹהִים סְגָנָה בְּתַחַת
וְאֲלֹהִים סְגָנָה בְּתַחַת
אֲלֹהִים סְגָנָה בְּתַחַת.

הסודים של כוכב לירק
הנורא בתרומת יאנית כהנא
הנורא הכהה פינור
ויליאם קלה זכורי
פוקי פון קריין
ויליאם זקסן